

er Hjørnepunktet i hele Sagen. Hvis denne Endring under Nr. 6 blev vedtaget, vilde Følgen kun blive den, at man lægger en Rapsun paa Kapitalen, og det vil altid være til Mødest for dem, som vilde laane Penge, jo flere Hindringer, der lægges Kapitalen i Veien; til Skyvende og Sidst bliver det dog Debitorerne, der skulle betale hele Gilbet. Vi kunne tale saa meget vi vilde om at lægge en Dæmning for Kapitalen til Forbøl for Debitorerne, saa bliver det dog altid et Slag i Luften uden at føre nogen reel Forbøl med sig. Da jeg forudsætter, at det ærede Udvalg fuldstændig har brugt al den gode Villie, den har havt, men at de Oplysninger, der under denne Sags Behandling ere komne frem, ikke have staaet klart for dem, vil jeg her foreslaa Thinget i dette Dieblif at vise Sagen tilbage til Udvalget, for at det nærmere kunde drøfte dette Forhold, og se at blive enigt med Administrationen om det, saa at vi kunde hjælpe her noget paa et Omraade, hvor vi virkelig i dette Dieblif kunde gjøre Noget lige overfor Debitorerne. Jeg tillader mig altsaa at foreslaa, at 3die Behandling standses, og at Sagen vises tilbage til Udvalget til nærmere Overbeieelse.

Formanden (Høgshov): Det er altsaa foreslaaet, at Lovforslaget vises tilbage til Udvalget til fornyet Behandling, og det er da om dette Forslag, at Forhandlingen nu dreier sig. Ordføreren har Ordet.

Ordføreren (Meergaard): Jeg har konfereret med forskjellige af Udvalgets ærede Medlemmer og skal sige, at Udvalgets Flertal fraraader denne Tilbagevisning til Udvalget; vi skulle ikke tage os det overordentlig nær, hvis det sker, men vi føle os fuldkommen overbeviste om, at dersom der nu her er kommet en formel Indvending fra den ene Side, saa vilde vi ganske ligesaa vel kunne røstere en formel Indvending fra anden Side, nemlig den, at naar man giver Opfølgelsesret til den ene Side, maa man ogsaa give den til den anden Side. Det vil ganske sikkert ikke mangle, naar Sagen saa igjen kommer for her i Salen. Vi have som sagt taget alle Forhold under fornøden Overbeieelse, og vi have sikret os, at der ikke vil ske Debitorerne nogensomhelst Glæde i noget Forhold ved denne Bestemmelse. Ellers kunde det ikke have faldet os ind at stille den. Efter denne Overbeieelse, som vi have anstillet, finde vi altsaa for vort Vedkommende ikke Anledning til at gjenoptage denne Sag, men anbefale Thinget at forfaste Forslaget om Tilbagevisning til Udvalget.

Gad: Jeg ønsker at støtte den ærede Ordfører i hans Udtalelse om, at Sagen ikke bør vises tilbage til Udvalget, og jeg skal i den Anledning tillade mig at ndtale, at saavidt jeg forstod det ærede Medlem, var det de Debitorer, han ønskede, man skulle sørge for, hvis Eiendomme have vøist sig at give aldeles tilstrækkeligt Pant, og hvor det laante Beløb kun udgjør en vis nærmere bestemt Brøddel af Eiendommens nuværende Værdi, omtrent $\frac{1}{2}$ eller noget lignende. Men jeg tror ikke, det er fornødent at hjælpe dem; thi efter den høitæredede Finansministers Udtalelser baade i Udvalget og her i Dag, have alle Debitorer af denne Art enten faaet Reiten nedsat til 4 pCt. eller vilde faae det i den allernærmeste Fremtid. Foraauidt man ved paany at gennemgaa disse Panter skulle finde, at der endnu var nogle tilbage af den Art, vilde man altsaa fuldstændig tilfredsstille Alt, hvad der kan ønskes tilfredsstillet, ved at stemme Paragrafen ud.

Leih: Jeg skal ikke negte, at det undrer mig noget, ja ikke lidet at høre den ærede Ordfører modsætte sig det Forslag, som er fremkommet fra det ærede Medlem for Præsto Amts 2den Valgkreds (D. Christensen) om at standse Behandlingen og vise Sagen tilbage til Udvalget. Jeg hørte nemlig — og deri kan jeg ikke have taget feil — at den ærede Ordfører i et tidligere Foredrag bebreidede det ærede Medlem for Veile Amt 2den Valgkreds (Berg), at de Indvendinger, som nu bleve gjort under denne Behandling, ikke vare komne frem i Endringsforslag til denne Behandling, thi da kunde Udvalget godt være gaaet ind paa dem. Men naar det altsaa er Tilfældet, at i det Mindste den ærede Ordfører — jeg veed ikke, hvad Veilighed han har havt til at konferere med det øvrige Flertal, den kan i alt Fald ikke have været stor — anerkjender, at naar det, som er kommet frem her ved 3die Behandling, og som der er anket over, var kommet frem tidligere, saa vilde Udvalget have gaaet ind paa det, da ser jeg dog ikke nogen Grund til, at Udvalget ikke gaar ind paa det, og den eneste formelle Mulighed, der er til det, er, at Behandlingen standses og Sagen gaar tilbage til Udvalget, saaledes som min ærede Nabo's Forslag gaar ud paa. Ellers er jo Sagen endt med Afstemningen her i Thinget og gaar sin videre Gang udenfor dette Thing. Jeg saae saa meget hellere, at Sagen gik tilbage til Udvalget, som jeg heller ikke er ganske fornøiet med § 19 og navnlig fordi den ikke tager Kommunerne med. Men naar nu den ærede Ord-